

u ngchë ngjepsa as verë as ujë ¹⁸
te ajó çpii ku sola vdëkien.
Ni dëftónj në jam i rreem.

Bumbulisiën reet e dhíszeshin;
e një grafmë lúftie u ndie;
praan të rarit ¹⁹ të njij kurmi
e një szëerth i holë i holë,
si puhjíszie tcë puth lulet.

— Vdes, o Mili jm, i dëshuri;...
u jam núsesza... Marinsza...
Si kish'isha mëë jot shokje,
në i t'im eti derdhe gjakun?...
Si kish rroja nkaak ti ndaar,
në ti vetëm ishe gjela...
gjela jme... szëmbra jme?... ²⁰

io non gustai nè vino nè acqua
dentro quella casa dove ho recata la morte.
Ma ora vedrai se dico una bugia.

Le nubi tuonando s'infiammavano;
si udi uno strepito di battaglia,
poi il rumore sordo d'un corpo che cade
e una voce leggerissima
come di aurette che bacia i fiori.

— Io muojo, o Milo, amor mio...
sono la tua fidanzata... Marinella...
Come mai poteva divenire la tua sposa,
se tu hai versato il sangue di mio padre?...
Come poteva vivere da te divisa,
se tu solo eri la vita...
la vita mia... il cuor mio?..